

Arrest

nr. 324 251 van 28 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 19 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 oktober 2024 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 9 april 2021 binnenkwam, diende op 12 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 8 september 2016 werden verzoekers vingerafdrukken geregistreerd in Italië, op 9 oktober 2017 in Duitsland en op 11 januari 2021 in Frankrijk (Eurodac). Op 21 juni 2021 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten daar Duitsland verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Op 3 februari 2022 werd het dossier overgedragen aan het Commissariaat-generaal.

1.3. Op 13 september 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 10 november 2023 ingetrokken.

1.4. Op 19 september 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 20 september 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 12/04/2021
Overdracht CGVS: 03/02/2022*

Uw persoonlijke onderhouden met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 23 november 2022 van 09.35 uur tot 15.20 uur en op 10 september 2024 van 10.10 tot 11.10 uur op de zetel van het CGVS. De persoonlijke onderhouden werd rechtstreeks in het Engels gevoerd. Uw advocaat Alphonse Ndoba was gedurende het gehele eerste persoonlijk onderhoud aanwezig. Uw advocaat Najim Bohlala was gedurende het gehele tweede persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bezit de Nigeriaanse nationaliteit. U werd geboren op [...] april 1997 in Yobe state. U behoort tot de etnische groep Hausa en bent praktiserend christen. U woonde tot uw twaalf jaar in Yobe State en vervolgens tot uw veertien jaar in Adamawa State. Hierna verhuisde u naar Borno State omdat uw ouders hier vandaag kwamen.

U verliet Nigeria omdat u had ontdekt dat u biseksueel bent. U leerde een jongen genaamd I.B. kennen op school. Jullie spraken na jullie ontmoeting elke dag af achter de school om samen te zijn. Uw relatie met I. duurde acht maanden. Na acht maanden ontdekte uw moeder de waarheid over uw geaardheid. Uw moeder vertelde tegen uw vader dat u op mannen viel. Uw vader reageerde hier zeer slecht op. Hij sloeg u en zei dat u moest toegeven. U vertelde uw vader alles over de relatie met I. Uw vader wilde u buiten zetten maar u moeder smeekte hem opdat u mocht blijven wonen in hun huis. U bleef bij uw ouders, broers en zussen in huis wonen tot aan uw vertrek uit Nigeria in april of mei van 2016. Iedereen in huis werd op de hoogte gesteld van uw geaardheid.

U reisde van Nigeria via Niger naar Libië. In Libië bleef u tot augustus van 2016. In september van 2016 reisde u naar Italië. Op 8 september 2016 verzocht u Italië om internationale bescherming. Uw verzoek werd afgewezen. In 2017 reisde u naar Duitsland. Op 9 oktober 2017 deed u in Duitsland een verzoek om internationale bescherming hetgeen niet-ontvankelijk werd verklaard. U reisde in januari van 2021 verder naar Frankrijk, waar u op 11 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. Ook in Frankrijk kwam u in de Dublin-procedure terecht. U reisde verder naar België. Op 12 april 2021 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielrelaas legt u het volgende document voor: een kopie van de Nigeriaanse Same Sex Prohibition Act van 2013.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u dient te worden gehoord door een medewerker van het CGVS met een expertise in het motief seksuele oriëntatie.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u gehoord door een medewerker van het CGVS met ervaring in het motief seksuele oriëntatie.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo verklaart u uw land van herkomst, Nigeria, verlaten te hebben wegens vrees voor vervolging omwille van uw seksuele oriëntatie. U geeft aan dat dit ook de reden is waarom u niet kan terugkeren naar Nigeria. Echter uit uw verklaringen kan geenszins worden afgeleid dat u biseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou

worden gepercipieerd bij terugkeer naar Nigeria en dat u omwille daarvan een risico op 'vervolging' of op het 'lijden van ernstige schade' zou lopen.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er niet van overtuigd dat u biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert biseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

U slaagde er allesbehalve in om voor het Commissariaat-generaal aannemelijk te maken als biseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse te hebben geleefd en er uw homoseksuele geaardheid te hebben beleefd. U ontdekte uw biseksuele geaardheid toen u zeventien jaar oud was. U beschrijft hoe u naar mannen keek en ze aantrekkelijk vond. Toen u zeventien jaar oud was leerde u op de middelbare school een jongen genaamd I.B. kennen. Het was door hem dat u uw geaardheid sterk in twijfel trok. Op dit moment was u reeds op de hoogte van de negatieve houding van zowel uw familie, uw geloof als van de Nigeriaanse maatschappij ten opzichte van homo- en biseksualiteit (notities persoonlijk onderhoud (NPO) dd. 23.11.2022, p. 16-17). De eerste keer dat u I. ontmoette praatten jullie in het klaslokaal waar jullie juist les hadden gekregen. Jullie gesprek ging dan ook over de les. De volgende dag hadden jullie opnieuw samen les. Jullie spraken opnieuw. U vroeg hem zijn naam aangezien u hij u dit de eerste dag niet vertelde. U stelde hem tijdens dit gesprek meer persoonlijke vragen. Vervolgens vertelde u hem dat u 'iets voelde' toen u hem ontmoette de vorige dag. U zei hem dat u een connectie voelde. U vroeg wat hij ervan zou vinden als jullie samen zouden uitgaan. I. zei dat hij dit wilde zolang jullie discreet konden zijn, jullie kenden immers allebei de gevolgen van betrappt te worden. Dit gesprek ging door in het klaslokaal waar op dat moment ook andere leerlingen aanwezig waren. Twee weken later begon u een relatie met I. Jullie spraken af achter de toiletten op school. Jullie relatie duurde acht maanden. Elke dag van maandag tot en met vrijdag spraken jullie af op deze geheime plaats op school. Jullie lachten, praatten over jullie dromen en over de toekomst en kusten regelmatig (NPO dd. 23.11.2022, p. 19-23). Dit deden jullie acht maanden lang. Uw gedrag tegenover I. staat volledig haaks op het feit dat u op de hoogte was van zijn mening over homo- en biseksualiteit en dat u reeds in 2013 had ontdekt dat dat homoseksualiteit illegaal is in Nigeria en dat de Koran en de Bijbel er tegen gekant zijn (NPO dd. 23.11.2022, p. 18). U vertelde middenin een klaslokaal waar andere mensen aanwezig waren tegen iemand die u een dag ervoor ontmoette dat u graag met hem zou uitgaan. Daarbovenop sprak u mandenlang elke weekdag met hem af in de school, waar andere leerkrachten en leerlingen rondliepen. Van iemand die in een homofobe maatschappij is opgegroeid kan verwacht worden dat hij minder roekeloos handelt.

Het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen in dit kader wordt gestaafd door uw bewering dat u ook aan u ouder de relatie met I. toegaf, zonder te weten waarvan zij op de hoogte waren (NPO dd. 23.11.2022, p. 31). Uw moeder ontdekte uw seksualiteit. U weet echter niet hoe ze dit ontdekte of wie het aan haar vertelde. Uw moeder vertelde dit vervolgens aan uw vader. Uw vader sloeg u en stelde u vragen. U gaf alles toe op dat moment. U vertelde dat u een relatie had met I. Uw ouders kenden hem omdat jullie samen naar school gingen. Wanneer er gevraagd wordt waarom u niet alles ontkende repliceert u dat het lang duurde en dat ze bleven slaan. Echter maakten uw ouders op geen enkel moment duidelijk waarvan ze nu juist op de hoogte waren.

Toch gaf u toe dat u een relatie had met I. en bracht de jongen op wie u op dit moment nog verliefd was in levensgevaar (NPO dd. 23.11.2022, p. 33-34). Het is ten zeerste ongeloofwaardig dat u het dermate grote risico zou nemen om uw ouders alles te vertellen over jullie relatie en zowel hem als uzelf in gevaar te brengen, terwijl uw ouders u op geen enkel moment vertelden wat ze juist hadden ontdekt.

Ook aan uw beweerde relatie met I. kan weinig geloof worden gehecht. U leerde hem kennen toen u zeventien jaar oud was. Jullie spraken bijna elke dag af achter de toiletten van de school. U sprak met hem over verhuizen naar een andere plaats zodat jullie jullie leven konden leiden zonder te moeten afspreken in het geheim. Deze relatie duurde acht maanden (NPO dd. 23.11.2022, p. 22). Echter weet u zeer weinig over deze persoon. U heeft dan ook geen idee hoe hij zijn aantrekking tot mannen heeft ontdekt en verklaart zelfs dat hier nooit over gesproken werd (NPO dd. 23.11.2022, p. 24). Het is ten zeerste ongeloofwaardig dat u met de enige persoon met wie u over uw geaardheid kon praten op dat moment, nauwelijks iets deelde. U zag I. immers vijf keer in de week en was meestal alleen met hem (NPO dd. 23.11.2022, p. 23). Echter had u geen idee hoe hij zijn geaardheid ontdekte en wist niet of hij relaties had (gehad) met andere mannen of vrouwen (NPO dd. 23.11.2022, p. 24). Er kan worden verwacht dat u meer weet over de persoon waarmee u maandenlang een hechte band had en over jullie toekomst spraken.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat u weinig affiniteit toont met de LGBTQIA+ gemeenschap. U kent zowel in Nigeria als in België geen plaatsen waar homo- of biseksuelen elkaar kunnen ontmoeten. Ook kent u

in beide landen geen enkele organisatie die zich inzet voor de rechten van de LGBTQIA+ gemeenschap. Er kan verwacht worden dat iemand die zijn geaardheid ontdekte op zeventienjarige leeftijd en al meer dan twee jaar in België woont, beter op de hoogte is van de LGBTQIA+ gemeenschap, hun activiteiten en organisaties in de plaats waar hij verblijft.

Ter staving van uw asielrelaas legt u het volgende document voor: een kopie van de Nigeriaanse Same Sex Prohibition Act van 2013. Er dient te worden opgemerkt dat dit document enkel algemene informatie bevat over de wetgeving omtrent homoseksualiteit in Nigeria. Het document bevat geen informatie waarvan het CGVS niet reeds van op de hoogte is.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uit uw Duitse asioldossier – waarvan een kopie in het administratief dossier - blijkt dat u aldaar afwijkende verklaringen aflegde en geenszins gewag maakte van een biseksuele geaardheid. Zo stelt het Duitse asioldossier onder meer het volgende: “Verzoeker heeft in wezen verklaard dat hij zijn thuisland om economische redenen heeft verlaten. Hij kwam naar Europa omdat hij hier zijn voetbalcarrière wilde voortzetten. Zijn familie had soms maar één keer per dag iets te eten. Af en toe kreeg hij steun van zijn oom in Londen, die hem geld stuurde. Als hij terugkeert naar Nigeria, is hij bang voor het gebrek aan veiligheid en dat er mensen zullen worden vermoord. Hij kon geen specifieke namen geven van de vermoorde mensen, alleen data. Bovendien had verzoeker verklaard dat hij tot zijn vertrek met zijn ouders en broers en zussen in Takum – Mambilla Plateau had gewoond. Hij ging elf jaar naar school en leerde fotograaf worden. Hij verdiende zijn brood als voetballer in Nigeria. Zijn inkomen was echter afhankelijk van succes en daarom was zijn economische situatie slecht. Hij verliet zijn thuisland in juli 2014.” En “Verzoeker heeft verklaard dat hij zijn thuisland voornamelijk heeft verlaten vanwege de slechte economische situatie. Er hebben zich geen specifieke incidenten tegen verzoeker voorgedaan. De angsten die hij uitte hebben alleen betrekking op de algemene situatie in Nigeria.” Uw afwijkende verklaringen ondermijnen in verdere mate de geloofwaardigheid van uw in België afgelegde asielrelaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart geboren te zijn in Yobe state en slechts vijf jaar in Borno state verbleef voor uw vertrek uit Nigeria, in tegenstelling tot uw verklaringen uit uw eerste persoonlijk onderhoud, waar u verklaart afkomstig te zijn uit Borno state (NPO dd. 10.09.2024, p. 3)

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

Om deze redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de deelstaat Yobe te worden beoordeeld.

De deelstaat Adamawa in het noordoosten van Nigeria is één van de deelstaten die wordt getroffen door Boko Haram. Veiligheidsincidenten die aan Boko Haram worden toegeschreven, omvatten aanvallen en plunderingen van dorpen, moorden op dorpsbewoners, ontvoeringen van inwoners en vernieling van bezittingen van burgers. Er zijn eveneens clashes tussen Boko Haram en Nigeriaanse strijdkrachten en

lokale burgerwachten. Andere vormen van geweld betreffen aanvallen van gewapende groeperingen en confrontaties met regeringstroepen, confrontaties, die vaak ook een etnische component hebben, tussen gemeenschappen en tussen landbouwers en herders, alsook geweld van de Shilla-jongens, een "radicale cultgroep", die zich bezighoudt met berovingen van burgers.

De deelstaat Yobe in het noordoosten wordt eveneens getroffen door Boko Haram/ISWAP. Boko Haram/ ISWAP zijn de actoren die in Yobe verantwoordelijk zijn voor het meeste geweld. Gevechten tussen Boko Haram/ ISWAP en de Nigeriaanse veiligheidstroepen hebben geleid tot dodelijke slachtoffers, onder meer onder de burgerbevolking, verwoesting van eigendommen en ontheemding. Andere actoren die sinds 2020 in toenemende mate gewelddadig zijn geworden, zijn herders en landbouwers die conflicten hebben over de toegang tot hulpbronnen zoals water en land.

In de deelstaat Kaduna in het noordwesten van Nigeria houdt het geweld vaak verband met veediefstal door gewapende, criminele bendes en conflicten over land en water tussen herders en landbouwers. Tijdens de Covidlockdown periode zijn de conflicten tussen landbouwers en herders toegenomen. Verder is in Kaduna het aantal gewelddadige conflicten en ontvoeringen toegenomen. De federale veiligheidstroepen hebben verscheidene antibanditisme-operaties gelanceerd in de noordwestelijke regio, waaronder in Kaduna, wat geleid heeft tot dodelijke slachtoffer onder soldaten en militieleden. Burgers zijn ook gewond geraakt en gedood in 2021 bij repressieve aanvallen in dorpen door onbekende gewapende mannen of bandieten. Ook Boko Haram en de splinterbeweging Ansura zijn actief in Kaduna. In maart 2020 hebben leden van Boko Haram, verschillende dorpen aangevallen, waarbij slachtoffers zijn gevallen en eigendommen zijn vernield. De splinterbeweging Ansura voerde in 2020 eveneens drie grote aanvallen uit. Voorts is er eveneens in Kaduna een golf van massale ontvoeringen vanuit scholen of universiteiten door onbekende gewapende mannen.

In de deelstaat Katsina in het noordwesten van Nigeria zijn er conflicten tussen boeren en veehouders over de toegang tot hulpbronnen zoals water en land. De conflicten tussen boeren en veehouders in de noordwestelijke regio zijn geïntensiveerd tijdens de lockdown van Covid-19. Verder wordt Katsina geconfronteerd met veelvuldige gevallen van ontvoeringen, gewapende overvallen en banditisme, alsook met veediefstal. Sinds juli 2018 hebben ontvoeringen en gijzelingen geleid tot een hoge mate van onveiligheid. Criminele bendes opereren in de grote bossen die in het westen grenzen aan de staat Zamfara en die zowel hun schuilplaats als hun uitvalsbasis zijn geworden van waaruit zij hun aanvallen op de plattelandsdorpen lanceren, vaak op motorfietsen. Veiligheidsincidenten in 2020 waren onder meer gewapende aanvallen tegen en plunderingen door gewapende bendes in dorpen en confrontaties tussen Nigeriaanse troepen en niet-geïdentificeerde gewapende bendes. Daarnaast zijn ook luchtaanvallen door de Nigeriaanse luchtmacht op kampen van milities gemeld.

In december 2020 heeft Boko Haram de verantwoordelijkheid opgeëist voor een aanval op een school en de ontvoering van meer dan 300 schoolkinderen.

In de deelstaat Zamfara doen zich veiligheidsincidenten voor waarbij onder meer lokale milities of gewapende groepen van zowel Fulani-herders als Hausa-landbouwgemeenschappen, alsook andere bendes van gewapende criminelen die zich inlaten met overvallen en veediefstal betrokken zijn. Bij grondgevechten en luchtaanvallen tussen de Nigeriaanse strijdkrachten en plaatselijke militiegroepen vielen doden. De grote meerderheid van deze dodelijke slachtoffers waren militieleden. Gewapende aanvallen door niet-geïdentificeerde schutters, Fulani milities en vermoedelijke Yan Sakai milities tegen lokale gemeenschappen hebben geleid tot burgerdoden en ontvoeringen. Zo werden in februari 2021 meer dan 300 meisjes ontvoerd uit een middelbare school door onbekende mannen verkleed als veiligheidstroepen van de regering. De meeste meisjes werden enkele dagen later vrijgelaten. Sinds eind 2019 gaat eveneens de aan Al Qaida gelinkte islamitische groep Ansaru, een splintergroepering van Boko Haram, de strijd aan met andere splintergroeperingen.

Sinds jaren zijn in de deelstaat Benue conflicten aan de gang tussen herders en boeren. De oorzaak van deze conflicten zijn klimaatverandering en gebrek aan land en etnische en religieuze spanningen. In 2020 werd een toename van het aantal conflicten tussen herders en boeren in Benue vastgesteld. Naast confrontaties tussen deze herders- en boerengemeenschappen, zijn er eveneens voortdurende spanningen tussen verschillende etnische gemeenschappen zoals de Tiv en de Junkun omwille van onder meer politieke redenen en landbezit en de Iyarev en de Krapev. De Nigeriaanse veiligheidstroepen zijn herhaaldelijk tussengekomen in deze confrontaties tussen de herders- en boerengemeenschappen en confrontaties tussen verschillende gemeenschapsmilities.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te

worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De deelstaten Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe, Zamfara kunnen beschouwd worden als deelstaten waar er sprake is van willekeurig geweld maar niet op grote schaal. Bijgevolg zijn individuele elementen en persoonlijke omstandigheden in sterkere mate vereist om aan te tonen dat men bij terugkeer naar één van deze deelstaten een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe of Zamfara stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de deelstaten Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe of Zamfara dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de deelstaten Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe, Zamfara willekeurig geweld kennen, doch dat er niet kan gesteld worden dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar één van deze regio's, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de deelstaat Yobe in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Yobe een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. In casu dient te worden vastgesteld dat u geen persoonlijke omstandigheden aanhaalt (NPO dd. 10.09.2024, p. 9).

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16 december 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een manifeste appreciatiefout aan en een schending van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker gaat in op de situatie van homoseksuelen personen in Nigeria aan de hand van landeninformatie, richtlijnen van UNHCR en EASO en de rechtspraak van het Hof van Justitie, het Franse CNDA en de Raad. In de eerste plaats vraagt verzoeker om rekening te houden met het feit dat Nigeria een land is waar homoseksualiteit algemeen als een taboe wordt beschouwd:

“Ten eerste, zoals hierboven vermeld, moet er van bij het begin rekening mee worden gehouden dat Nigeria een land is waar homoseksualiteit algemeen als een taboe wordt beschouwd. Mensen die zich aangetrokken voelen tot mensen van hetzelfde geslacht als zijzelf kunnen te maken krijgen met stigmatisering, discriminatie en geweld, waardoor ze gedwongen worden hun seksuele geaardheid te verbergen.

Bijgevolg moeten asielinstanties redelijkerwijs begrijpen dat praten over iemands homoseksualiteit en zich plots openstellen voor een vreemde, tijdens een hoorzitting die bijzonder stressvol is, een zeer moeilijke oefening is. De verzoeker is duidelijk niet gewend aan individuele introspectie en het hardop uiten van zijn gevoelens.

Samenvattend is het belangrijk om te begrijpen dat de verzoeker geconfronteerd werd met unieke uitdagingen bij het bespreken van zijn seksuele geaardheid met het CGV

Ten tweede, zoals het CGVS toegeeft, is het heel moeilijk om de homoseksualiteit van een aanvrager objectief te beoordelen en te bewijzen, dus moet het CGVS heel voorzichtig zijn bij het onderzoeken van dit soort beschermingsaanvragen. Het is in het licht van deze parameters dat wij Uw Raad vragen om een objectieve controle uit te oefenen op de analyse van het CGVS en de ingediende verwijten.

Deze omstandigheden hadden het CGVS moeten aanzetten tot een soepelere aanpak en tot lagere eisen, quod non.

De verwerende partij is van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan het relaas van verzoeker.

Op basis van de hieronder uitleggingen, meent de verzoekende partij, ten eerste, dat de grieven van het CGVS niet draagkrachtig zijn, en ten tweede, dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken. Verzoeker heeft immers op alle vragen van het CGVS kunnen beantwoorden, en heeft een coherent relaas afgelegd, zonder tegenstrijdigheden over de essentiële elementen. Na herlezing van het gehele van zijn verklaringen, zijn er dus voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.”

Aangaande de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen betoogt hij als volgt:

“Verzoeker verklaarde dat hij op 17-jarige leeftijd zijn seksuele geaardheid ontdekte doordat hij mannen aantrekkelijk vond als hij naar ze keek. Hij ervoer dit zelfs in de kerk, wat veel vragen bij hem opriep vanwege zijn religie (NPO 1, p. 16).

Dit werd werkelijkheid toen hij op de middelbare school een relatie kreeg met i.B. Verzoeker legde uit dat hij toen sterk twijfelde aan zijn seksuele geaardheid.

Verweerster is van mening dat verzoekers gedrag jegens I. volledig in strijd was met zijn kennis, met name dat relaties tussen mannen in Nigeria illegaal zijn.

Verzoeker had I. namelijk voor het eerst in de klas gesproken, aangezien hij hem daar had leren kennen. Ze hadden samen les en begonnen samen te praten en elkaar te vertrouwen. Ze werden niet direct een stel (NPO 1, p. 13). De eiser voelde toen iets en zei het tegen I., die ermee instemde om met hem uit te gaan als ze discreet bleven.

Twee weken na hun ontmoeting begonnen ze een relatie. Het is zeer aannemelijk dat er een vertrouwensrelatie tussen de twee was ontstaan en dat een van hen een dergelijke vraag had kunnen stellen. In het begin waren ze vrienden, maar gezien de manier waarop ze zich voelden, moesten ze een risico nemen. Maar ze uitten hun gevoelens niet in de klas, ze praatten over hun persoonlijke gevoelens na de les, behalve bij één gelegenheid, maar toen kon niemand horen wat ze zeiden (NPO 1, pp. 19, 21 en 22).

Daarom bleven ze discreet, in overeenstemming met hun kennis over de behandeling van homoseksuelen in Nigeria. Ze ontmoetten elkaar 8 maanden lang achter schooltoiletten en voerden de activiteiten uit die elk koppel doet (NPO 1, pp. 19-23). Ze ontmoetten elkaar op plaatsen waar niemand zou denken dat ze samen waren. Ze zagen elkaar niet als er leraren waren, en dat was niet overdag maar achteraf.

Verzoeker had dus niet roekeloos gehandeld. In ieder geval was hij op dat moment pas 17 (NPO 1, p. 23) - een leeftijd waarop we ons niet bewust zijn van alle gevolgen van onze daden. Er moet echter worden opgemerkt dat hij andere vrienden soms apart zag, zonder dat ze er allebei bij waren, om geen argwaan te wekken (NPO 1, p. 25).

Bovendien kan een eventuele, niet onredelijke onzorgvuldigheid - zoals in het onderhavige geval - homoseksuele asielzoekers niet worden verweten en niet leiden tot twijfels over de geloofwaardigheid van de aangevoerde feiten.

Van individuen kan immers niet worden verwacht dat zij hun seksuele geaardheid verbergen, zoals het HvJEU in zijn voornoemde arrest van 7 november 2013 heeft opgemerkt.

Verweerster verwijt verzoeker ook dat hij tegenover zijn vader heeft toegegeven dat hij een relatie had met I. (gehoorverslag CGVS, p. 31).

Deze redenering is volstrekt ontoereikend.

Verzoeker verklaarde dat zijn moeder zijn seksuele geaardheid had ontdekt en dat zijn moeder het vervolgens aan zijn vader had verteld, die hem had geslagen en vragen had gesteld.

Het was dus toen hij werd mishandeld door zijn vader - die hem sloeg en sloeg met verschillende dingen - dat hij alles toegaf (NPO 1, p. 32). Door de pijn vertelde hij alles (NPO 1, p. 33) - wat hij expliciet maakte. Zijn vader vertelde hem zelfs dat als hij het nog een keer zou doen, hij hem zelf zou vermoorden, omdat met name hij erg christelijk was (NPO 1, p. 31). Daarom ontkende verzoeker niet alles - wat hem in ieder geval niet kon worden tegengeworpen, omdat hij gewoon zijn seksuele geaardheid had geuit, zoals hij dat recht had te doen. Verzoeker heeft uitgelegd dat hij niet alles direct heeft opgebiecht: het duurde lang en ze bleven ruzie maken.

Het is dan ook niet geheel onaannemelijk dat verzoeker als jonge tiener onder zware mishandeling aan zijn vader heeft toegegeven dat hij een relatie had met I. - ondanks het gevaar dat dit met zich meebracht.

Verzoeker had gehoopt op tolerantie van zijn ouders, wat helaas niet het geval was. Toen zijn vader hem sloeg, kon hij zijn geheim niet verbergen, wat hem niet kan worden verweten.

Verweerder voerde verder aan dat verzoeker heel weinig wist over I. - quod non - omdat hij niet wist hoe I. zijn aantrekkingskracht op mannen had ontdekt en dat dit niet was besproken, en hij niet wist of I. andere relaties met mannen of vrouwen had gehad (NPO 1, p. 24).

Alleen al op basis van deze beschuldiging wordt een hele relatie van 8 maanden in twijfel getrokken. Dit is volstrekt ontoereikend en getuigt van een partijdige en subjectieve lezing van de verklaringen van verzoeker door de verweerder.

Ze spraken over hun gevoelens, over wat ze wilden doen in het leven, maar herinnerden zich dat ze de hele tijd bang waren vanwege de situatie.

In deze taboesamenleving was het ook voorzichtiger, voor verzoekster, Ì. of wie dan ook, om al hun homoseksuele relaties niet te vermelden om ernstige problemen te vermijden. Bovendien is dit, zoals aangegeven, een taboeonderwerp en is de redenering van verweerder stereotiep.

Het oordeel van het CGVS op dit punt lijkt grotendeels gebaseerd op een "homoseksueel archetype" in die zin dat het verzoeker verwijt niet alle details van de vroegere relaties te kennen.

Deze redenering is volledig vatbaar voor kritiek en kan niet gevolgd worden, aangezien ze volledig voorbijgaat aan het feit dat elk individu anders is en zijn of haar eigen ervaringen en gevoelens heeft.

Met dit in gedachten herinnert de nota van de UNHCR uit 2012 met leidende principes voor verzoeken op basis van seksuele geaardheid ons eraan

« il est important de garder à l'esprit qu'il n'existe pas de formule magique quant aux questions à poser et qu'il n'y a pas non plus un ensemble de « bonnes » réponses » (point 63).

Kennis van deze informatie is geenszins een conditio sine qua non voor het bestaan van een homoseksuele relatie.

Verzoeker heeft met betrekking tot Ì. ook verklaard dat :

- Ì. zich als zichzelf voelde bij de verzoeker; dat hij heel knap was en grote ogen en mooi haar had en intelligent was; dat hij sterk was in scheikunde en natuurkunde (NPO 1, p. 16).*
- Op welke cursus ze elkaar ontmoetten (NPO 1, p. 19).*
- Dat hij niet van vechten hield maar wel van lezen (p. 20).*
- Dat hij een uitstekende kusser is (NPO 1, p. 22).*
- Dat ze elkaar maar kort in het geheim zagen en over hun toekomst spraken (NPO 1, p. 23);*
- Dat hij een jaar ouder is dan zij en zijn etniciteit (NPO 1, p. 24);*
- Dat hij samenwoonde met zijn zusje en alleen met haar leefde, en dat hij een goede band had met zijn familie (NPO 1, p. 25).*
- Dat hij zachtvaardig was, veel lachte en niet veel praatte (NPO 1, p. 25).*

Al deze elementen worden niet herhaald in de beslissing, waaruit blijkt dat verweerder de verklaringen van verzoeker gedeeltelijk en subjectief heeft gelezen. Toch tonen zij de realiteit van de homoseksuele relatie tussen verzoeker en Ì. aan.

Verweerder wijst erop dat verzoeker weinig affiniteit heeft met de LGBTQIA+-gemeenschap, omdat hij noch in Nigeria, noch in België een plaats kent waar homo's en biseksuelen elkaar kunnen ontmoeten, en evenmin organisaties kent die in die twee landen opkomen voor de rechten van die gemeenschap.

Opnieuw is de redenering van de verwerende partij disproportioneel. Niet elke LGBTQIA+- persoon is aangesloten bij de LGBT-beweging, en ook dit is geen conditio sine qua non om zichzelf als homoseksueel te beschouwen - zeker niet als het onderwerp het grootste deel van iemands leven taboe was.

De verzoeker verklaarde echter dat hem in het centrum was verteld dat er een "Maison Arc-en-Ciel" was, maar dat hij niet precies had begrepen wat dat was of hoe hij daar kon komen. Na gesprekken met zijn raad zal de verzoeker proberen te integreren in de LGBT-gemeenschap in België, als hij de angsten en zorgen kan overwinnen die hem ervan weerhouden hebben de nodige stappen te zetten - naast de culturele en taalkundige barrières - (NPO 1, p. 37).

Verweerder wijst erop dat in het Duitse asiëldossier geen melding wordt gemaakt van verzoekers biseksuele gerichtheid.

Verzoeker heeft zijn verklaringen in Duitsland bevestigd: hij was gevlucht vanwege de veiligheidssituatie, met name gezien zijn profiel. Hij woonde in een regio waar onveiligheid heerste. Maar na de migratiereis was de verzoeker getraumatiseerd. Hij sprak daarom niet over zijn seksuele geaardheid, die hij altijd had moeten verbergen. Pas in België durfde hij zich er uiteindelijk over uit te spreken.

De verzoeker verklaarde expliciet tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij getraumatiseerd was toen hij in Italië aankwam. Na afgewezen te zijn omwille van zijn geaardheid, werd hij nu afgewezen omwille van zijn huidskleur (NPO 1, p. 15). Ze gebruikten vervolgens hetzelfde dossier in Duitsland."

Verzoeker meent verder dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

In ondergeschikte orde meent verzoeker dat hem de subsidiaire bescherming dient te worden verleend. Hij verwijst hierbij naar zijn persoonlijke problematiek en het gebrek aan bescherming door de overheid alsook de algemene onveiligheid die heerst in Nigeria en zijn regio van herkomst in het bijzonder. Tevens wijst verzoeker op het verhoogd risico vanwege het feit dat hij naar de kerk gaat en niet langer over een familiaal netwerk beschikt.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende bisexualiteit daar zijn roekeloze gedragingen niet aannemelijk zijn gelet op de Nigeriaanse context (i), verzoekers verklaringen in verband met zijn beweerde relatie oppervlakkig zijn (ii), verzoeker weinig affiniteit vertoont met de LGBTQIA+ gemeenschap (iii) en verzoeker in Duitsland niets vermeldde over zijn bisexualiteit (iv).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze vaststellingen door het volharden in zijn verklaringen, het aanhalen van vergoelijkungen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker vooreerst betoogt dat hij bepaalde moeilijkheden ervaarde om te praten over zijn seksualiteit tijdens het persoonlijke onderhoud, merkt de Raad op dat verzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Bovendien werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een *protection officer* die gespecialiseerd is in problematieken gerelateerd aan seksuele oriëntatie. Daarnaast geschiedt de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen. Gelet op het voorgaande kan er dan ook geen reden zijn om zich terughoudend op te stellen, temeer gelet op het belang van diens verklaringen voor de beoordeling van diens verzoek om internationale bescherming, hetgeen meermaals werd duidelijk gemaakt aan verzoeker tijdens het eerste persoonlijke onderhoud (notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 2).

De bestreden beslissing merkt vervolgens terecht op dat verzoekers gedragingen niet geloofwaardig zijn in de door hem beschreven context:

“U slaagde er allesbehalve in om voor het Commissariaat-generaal aannemelijk te maken als biseksuele man in een homofobe maatschappij zoals de Nigeriaanse te hebben geleefd en er uw homoseksuele geaardheid te hebben beleefd. U ontdekte uw biseksuele geaardheid toen u zeventien jaar oud was. U beschrijft hoe u naar mannen keek en ze aantrekkelijk vond. Toen u zeventien jaar oud was leerde u op de middelbare school een jongen genaamd I.B. kennen. Het was door hem dat u uw geaardheid sterk in twijfel trok. Op dit moment was u reeds op de hoogte van de negatieve houding van zowel uw familie, uw geloof als van de Nigeriaanse maatschappij ten opzichte van homo- en biseksualiteit (notities persoonlijk onderhoud (NPO) dd. 23.11.2022, p. 16-17). De eerste keer dat u I. ontmoette praatten jullie in het klaslokaal waar jullie juist les hadden gekregen. Jullie gesprek ging dan ook over de les. De volgende dag hadden jullie opnieuw samen les. Jullie spraken opnieuw. U vroeg hem zijn naam aangezien u hij u dit de eerste dag niet vertelde. U stelde hem tijdens dit gesprek meer persoonlijke vragen. Vervolgens vertelde u hem dat u 'iets voelde' toen u hem ontmoette de vorige dag. U zei hem dat u een connectie voelde. U vroeg wat hij ervan zou vinden als jullie samen zouden uitgaan. I. zei dat hij dit wilde zolang jullie discreet konden zijn, jullie kenden immers allebei de gevolgen van betrap te worden. Dit gesprek ging door in het klaslokaal waar op dat moment ook andere leerlingen aanwezig waren. Twee weken later begon u een relatie met I. Jullie spraken af achter de toiletten op school. Jullie relatie duurde acht maanden. Elke dag van maandag tot en met vrijdag spraken jullie af op deze geheime plaats op school. Jullie lachten, praatten over jullie dromen en over de toekomst en kusten regelmatig (NPO dd. 23.11.2022, p. 19-23). Dit deden jullie acht maanden lang. Uw gedrag tegenover I. staat volledig haaks op het feit dat u op de hoogte was van zijn mening over homo- en biseksualiteit en dat u reeds in 2013 had ontdekt dat dat homoseksualiteit illegaal is in Nigeria en dat de Koran en de Bijbel er tegen gekant zijn (NPO dd. 23.11.2022, p. 18). U vertelde middenin een klaslokaal waar andere mensen aanwezig waren tegen iemand die u een dag ervoor ontmoette dat u graag met hem zou uitgaan. Daarbovenop sprak u mandenlang elke weekdag met hem af in de school, waar andere leerkrachten en leerlingen rondliepen. Van

iemand die in een homofobe maatschappij is opgegroeid kan verwacht worden dat hij minder roekeloos handelt."

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen en spreekt de gevolgtrekking van de commissaris-generaal tegen. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft.

Dat verzoeker in zijn verzoekschrift verklaart dat hij niet overdag afsprak met zijn minnaar, doet verder geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker dit op school deed, waar er volgens verzoeker stevast een risico was dat er andere personen langskwamen (notities persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 22).

De verwijzing naar rechtspraak van het Hof van Justitie waaruit volgt dat men niet kan verwachten dat een persoon zijn seksualiteit verbergt, doet op geen enkele wijze afbreuk aan het feit dat het door verzoeker tentoonde gedrag in de door hem beschreven context niet geloofwaardig is.

Nog overweegt de bestreden beslissing terecht dat verzoekers openheid tegenover zijn ouders niet aannemelijk is:

"Het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen in dit kader wordt gestaafd door uw bewering dat u ook aan u ouder de relatie met I. toegaf, zonder te weten waarvan zij op de hoogte waren (NPO dd. 23.11.2022, p. 31). Uw moeder ontdekte uw seksualiteit. U weet echter niet hoe ze dit ontdekte of wie het aan haar vertelde. Uw moeder vertelde dit vervolgens aan uw vader. Uw vader sloeg u en stelde u vragen. U gaf alles toe op dat moment. U vertelde dat u een relatie had met I. Uw ouders kenden hem omdat jullie samen naar school gingen. Wanneer er gevraagd wordt waarom u niet alles ontkende repliceert u dat het lang duurde en dat ze bleven slaan. Echter maakten uw ouders op geen enkel moment duidelijk waarvan ze nu juist op de hoogte waren. Toch gaf u toe dat u een relatie had met I. en bracht de jongen op wie u op dit moment nog verliefd was in levensgevaar (NPO dd. 23.11.2022, p. 33-34). Het is ten eerste ongeloofwaardig dat u het dermate grote risico zou nemen om uw ouders alles te vertellen over jullie relatie en zowel hem als uzelf in gevaar te brengen, terwijl uw ouders u op geen enkel moment vertelden wat ze juist hadden ontdekt."

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift enkel tot het herhalen van zijn verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal. Zoals reeds hierboven wordt vastgesteld is een zulks verweer niet dienstig.

Verder oordeelt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat zijn verklaringen omtrent zijn relatie niet overtuigen:

"Ook aan uw beweerde relatie met I. kan weinig geloof worden gehecht. U leerde hem kennen toen u zeventien jaar oud was. Jullie spraken bijna elke dag af achter de toiletten van de school. U sprak met hem over verhuizen naar een andere plaats zodat jullie jullie leven konden leiden zonder te moeten afspreken in het geheim. Deze relatie duurde acht maanden (NPO dd. 23.11.2022, p. 22). Echter weet u zeer weinig over deze persoon. U heeft dan ook geen idee hoe hij zijn aantrekking tot mannen heeft ontdekt en verklaart zelfs dat hier nooit over gesproken werd (NPO dd. 23.11.2022, p. 24). Het is ten eerste ongeloofwaardig dat u met de enige persoon met wie u over uw geaardheid kon praten op dat moment, nauwelijks iets deelde. U zag I. immers vijf keer in de week en was meestal alleen met hem (NPO dd. 23.11.2022, p. 23). Echter had u geen idee hoe hij zijn geaardheid ontdekte en wist niet of hij relaties had (gehad) met andere mannen of vrouwen (NPO dd. 23.11.2022, p. 24). Er kan worden verwacht dat u meer weet over de persoon waarmee u maandenlang een hechte band had en over jullie toekomst spraken."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat er een taboe heerste en er daarom niet over eerdere homoseksuele ervaringen werd gepraat. Een zulke redenering kan echter bezwaarlijk worden gevolgd waar het twee partners betreft die zijn betrokken in een langdurige, intieme relatie. Dat zulke twee personen niet vrijelijk konden praten over hun ervaringen, is niet aannemelijk.

Verder kan verzoeker niet ernstig beweren dat de motivering van de bestreden beslissing inzake zijn homoseksuele geaardheid gebaseerd is op een "homoseksueel archetype", noch dat de commissaris-generaal uitgaat van een subjectieve appreciatie. Immers toont verzoeker niet aan waarom het niet redelijk is te veronderstellen dat verzoeker meer informatie heeft over zijn enigste partner, met wie hij een innige en langdurige relatie zou hebben gehad.

De oppervlakkige kennis waarnaar verzoeker nog verwijst in zijn verzoekschrift, volstaat verder niet om afbreuk te doen aan de vaststelling dat verzoeker weinig inhoudelijke informatie over zijn partner had.

Daarnaast merkt de bestreden beslissing op dat verzoekers gebrek aan kennis over de LGBTQIA+ gemeenschap zijn geloofwaardigheid verder ondergraaft:

“Tot slot dient te worden vastgesteld dat u weinig affiniteit toont met de LGBTQIA+ gemeenschap. U kent zowel in Nigeria als in België geen plaatsen waar homo- of biseksuelen elkaar kunnen ontmoeten. Ook kent u in beide landen geen enkele organisatie die zich inzet voor de rechten van de LGBTQIA+ gemeenschap. Er kan verwacht worden dat iemand die zijn geaardheid ontdekte op zeventienjarige leeftijd en al meer dan twee jaar in België woont, beter op de hoogte is van de LGBTQIA+ gemeenschap, hun activiteiten en organisaties in de plaats waar hij verblijft.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat kennis van de LGBTQIA+ gemeenschap geen *conditio sine qua non* is voor het vaststellen van iemands seksualiteit. Evenwel merkt de Raad op dat het ontbreken van zulke kennis wel degelijk kan bijdragen tot de vaststelling dat iemands seksualiteit niet geloofwaardig is, zonder dat dit een noodzakelijke voorwaarde betreft.

Tot slot oordeelt de bestreden beslissing terecht dat diens verklaringen in Duitsland ernstig afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid:

“Hier kan nog aan toegevoegd worden dat uit uw Duitse asiëldossier – waarvan een kopie in het administratief dossier - blijkt dat u aldaar afwijkende verklaringen aflegde en geenszins gewag maakte van een biseksuele geaardheid. Zo stelt het Duitse asiëldossier onder meer het volgende: “Verzoeker heeft in wezen verklaard dat hij zijn thuisland om economische redenen heeft verlaten. Hij kwam naar Europa omdat hij hier zijn voetbalcarrière wilde voortzetten. Zijn familie had soms maar één keer per dag iets te eten. Af en toe kreeg hij steun van zijn oom in Londen, die hem geld stuurde. Als hij terugkeert naar Nigeria, is hij bang voor het gebrek aan veiligheid en dat er mensen zullen worden vermoord. Hij kon geen specifieke namen geven van de vermoorde mensen, alleen data. Bovendien had verzoeker verklaard dat hij tot zijn vertrek met zijn ouders en broers en zussen in Takum – Mambilla Plateau had gewoond. Hij ging elf jaar naar school en leerde fotograaf worden. Hij verdiende zijn brood als voetballer in Nigeria. Zijn inkomen was echter afhankelijk van succes en daarom was zijn economische situatie slecht. Hij verliet zijn thuisland in juli 2014.” En “Verzoeker heeft verklaard dat hij zijn thuisland voornamelijk heeft verlaten vanwege de slechte economische situatie. Er hebben zich geen specifieke incidenten tegen verzoeker voorgedaan. De angsten die hij uitte hebben alleen betrekking op de algemene situatie in Nigeria.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij getraumatiseerd was na zijn migratiereis en daarom niet sprak over zijn geaardheid.

De Raad wijst er in dit verband op dat van een verzoeker belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij de Europese instanties van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekers vermeende trauma, hetgeen louter berust op een blote bewering, ontslaat hem niet van de plicht tot medewerking die rust op elke verzoeker om internationale bescherming. Bovendien merkt de Raad op dat van iemand die zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er internationale bescherming te bekomen inherent het vertrouwen in de autoriteiten, waaraan men de bescherming vraagt, verbonden is. Daarbij betreft diens geaardheid, althans volgens zijn verklaringen in België, net de reden voor diens vertrek uit Nigeria. Dat verzoeker een zulk element gewoonweg niet zou vermelden tijdens zijn initiële verzoek om internationale bescherming in Duitsland, is weinig geloofwaardig.

Gelet op hetgeen voorafgaat, is de Raad van oordeel dat de door verzoeker aangehaalde verschuiving geen afdoende verklaring biedt voor zijn de vastgestelde tegenstrijdigheden. De Raad acht dan ook dat dit gegeven op zich alleen al afbreuk doet aan verzoekers algemene geloofwaardigheid alsook aan de geloofwaardigheid van de thans door hem aangehaalde vluchtmotieven.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asiëlmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

"Er dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart geboren te zijn in Yobe state en slechts vijf jaar in Borno state verbleef voor uw vertrek uit Nigeria, in tegenstelling tot uw verklaringen uit uw eerste persoonlijk onderhoud, waar u verklaart afkomstig te zijn uit Borno state (NPO dd. 10.09.2024, p. 3)

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

Om deze redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de deelstaat Yobe te worden beoordeeld.

De deelstaat Adamawa in het noordoosten van Nigeria is één van de deelstaten die wordt getroffen door Boko Haram. Veiligheidsincidenten die aan Boko Haram worden toegeschreven, omvatten aanvallen en plunderingen van dorpen, moorden op dorpsbewoners, ontvoeringen van inwoners en vernieling van bezittingen van burgers. Er zijn eveneens clashes tussen Boko Haram en Nigeriaanse strijdkrachten en lokale burgerwachten. Andere vormen van geweld betreffen aanvallen van gewapende groeperingen en confrontaties met regeringstroepen, confrontaties, die vaak ook een etnische component hebben, tussen gemeenschappen en tussen landbouwers en herders, alsook geweld van de Shilla-jongens, een "radicale cultgroep", die zich bezighoudt met berovingen van burgers.

De deelstaat Yobe in het noordoosten wordt eveneens getroffen door Boko Haram/ISWAP. Boko Haram/ ISWAP zijn de actoren die in Yobe verantwoordelijk zijn voor het meeste geweld. Gevechten tussen Boko Haram/ ISWAP en de Nigeriaanse veiligheidstroepen hebben geleid tot dodelijke slachtoffers, onder meer onder de burgerbevolking, verwoesting van eigendommen en ontheemding. Andere actoren die sinds 2020 in toenemende mate gewelddadig zijn geworden, zijn herders en landbouwers die conflicten hebben over de toegang tot hulpbronnen zoals water en land.

In de deelstaat Kaduna in het noordwesten van Nigeria houdt het geweld vaak verband met vee diefstal door gewapende, criminele bendes en conflicten over land en water tussen herders en landbouwers. Tijdens de Covidlockdown periode zijn de conflicten tussen landbouwers en herders toegenomen. Verder is in Kaduna het aantal gewelddadige conflicten en ontvoeringen toegenomen. De federale veiligheidstroepen hebben verscheidene antibanditisme-operaties gelanceerd in de noordwestelijke regio, waaronder in Kaduna, wat geleid heeft tot dodelijke slachtoffer onder soldaten en militieleden. Burgers zijn ook gewond geraakt en gedood in 2021 bij repressieve aanvallen in dorpen door onbekende gewapende mannen of bandieten. Ook Boko Haram en de splinterbeweging Ansura zijn actief in Kaduna. In maart 2020 hebben leden van Boko Haram, verschillende dorpen aangevallen, waarbij slachtoffers zijn gevallen en eigendommen zijn vernield. De splinterbeweging Ansura voerde in 2020 eveneens drie grote aanvallen uit. Voorts is er eveneens in Kaduna een golf van massale ontvoeringen vanuit scholen of universiteiten door onbekende gewapende mannen.

In de deelstaat Katsina in het noordwesten van Nigeria zijn er conflicten tussen boeren en veehouders over de toegang tot hulpbronnen zoals water en land. De conflicten tussen boeren en veehouders in de noordwestelijke regio zijn geïntensiveerd tijdens de lockdown van Covid-19. Verder wordt Katsina geconfronteerd met veelvuldige gevallen van ontvoeringen, gewapende overvallen en banditisme, alsook met vee diefstal.

Sinds juli 2018 hebben ontvoeringen en gijzelingen geleid tot een hoge mate van onveiligheid. Criminele bendes opereren in de grote bossen die in het westen grenzen aan de staat Zamfara en die zowel hun schuilplaats als hun uitvalsbasis zijn geworden van waaruit zij hun aanvallen op de plattelandsdorpen lanceren, vaak op motorfietsen. Veiligheidsincidenten in 2020 waren onder meer gewapende aanvallen tegen en plunderingen door gewapende bendes in dorpen en confrontaties tussen Nigeriaanse troepen en niet-geïdentificeerde gewapende bendes. Daarnaast zijn ook luchtaanvallen door de Nigeriaanse luchtmacht op kampen van milities gemeld. In december 2020 heeft Boko Haram de verantwoordelijkheid opgeëist voor een aanval op een school en de ontvoering van meer dan 300 schoolkinderen.

In de deelstaat Zamfara doen zich veiligheidsincidenten voor waarbij onder meer lokale milities of gewapende groepen van zowel Fulani-herders als Hausa-landbouwgemeenschappen, alsook andere bendes van gewapende criminelen die zich inlaten met overvallen en veediefstal betrokken zijn. Bij grondgevechten en luchtaanvallen tussen de Nigeriaanse strijdkrachten en plaatselijke militiegroepen vielen doden. De grote meerderheid van deze dodelijke slachtoffers waren militieleden. Gewapende aanvallen door niet-geïdentificeerde schutters, Fulani milities en vermoedelijke Yan Sakai milities tegen lokale gemeenschappen hebben geleid tot burgerdoden en ontvoeringen. Zo werden in februari 2021 meer dan 300 meisjes ontvoerd uit een middelbare school door onbekende mannen verkleed als veiligheidstroepen van de regering. De meeste meisjes werden enkele dagen later vrijgelaten. Sinds eind 2019 gaat eveneens de aan Al Qaida gelinkte islamitische groep Ansaru, een splintergroepering van Boko Haram, de strijd aan met andere splintergroeperingen.

Sinds jaren zijn in de deelstaat Benue conflicten aan de gang tussen herders en boeren. De oorzaak van deze conflicten zijn klimaatverandering en gebrek aan land en etnische en religieuze spanningen. In 2020 werd een toename van het aantal conflicten tussen herders en boeren in Benue vastgesteld. Naast confrontaties tussen deze herders- en boerengemeenschappen, zijn er eveneens voortdurende spanningen tussen verschillende etnische gemeenschappen zoals de Tiv en de Junkun omwille van onder meer politieke redenen en landbezit en de Iyarev en de Krapev. De Nigeriaanse veiligheidstroepen zijn herhaaldelijk tussengekomen in deze confrontaties tussen de herders- en boerengemeenschappen en confrontaties tussen verschillende gemeenschapsmilities.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De deelstaten Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe, Zamfara kunnen beschouwd worden als deelstaten waar er sprake is van willekeurig geweld maar niet op grote schaal. Bijgevolg zijn individuele elementen en persoonlijke omstandigheden in sterkere mate vereist om aan te tonen dat men bij terugkeer naar één van deze deelstaten een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe of Zamfara stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de deelstaten Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe of Zamfara dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de deelstaten Adamawa, Benue, Kaduna, Katsina, Yobe, Zamfara willekeurig geweld kennen, doch dat er niet kan gesteld worden dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar één van deze regio's, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de deelstaat Yobe in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Yobe een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. In casu dient te worden vastgesteld dat u geen persoonlijke omstandigheden aanhaalt (NPO dd. 10.09.2024, p. 9)."

In zijn verzoekschrift citeert verzoeker onder andere uit algemene informatie van een COI Focus van 20 november 2020, een EASO-rapport "Nigeria Security Situation" van juni 2021, informatie van Amnesty

International van maart 2022, februari 2023 en maart 2024, alsook persberichten van Reuters en France 24. Hij verwijst naar reisadviezen van Canada, Zwitserland en Frankrijk. Ook baseert verzoeker zich op het EUAA-rapport “*Nigeria Country Focus*” van juli 2024, waarop tevens de bestreden beslissing zich steunt, naast het hiervoor vermelde EASO-rapport en de richtlijnen van EASO “*Country Guidance Note: Nigeria*” van oktober 2021. Met de door verzoeker aangehaalde informatie wordt het beeld dat naar voren komt in de bestreden beslissing niet doorprikt. Evenmin blijkt dat de beoordeling van de veiligheidssituatie in Nigeria en in de deelstaat Yobe niet langer actueel zou zijn. Tot slot stelt verzoeker dat het gegeven dat hij regelmatig naar de kerk gaat het risico in zijn hoofde verhoogt om het slachtoffer te worden als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet echter niet in hoe dit element tot een zulke conclusie zou leiden, daar verzoeker geenszins aantoont dat kerkgangers disproportioneel worden geraakt door willekeurig geweld. De Raad ziet verder niet in hoe het ontbreken van een familiaal netwerk zou bijdragen tot een verhoogd risico in zijn hoofde. Voor het overige voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die het risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in zijn hoofde verhogen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP